

TELEGRAPFULU ROMANU.

Nr. 26. ANULU XIX.

Sabiui, in 1/13 Aprile 1871.

Telegrafulu ese de două ori pre septembra: Dumine'a si Joi'a. — Prenumeratul se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori frante, adresate către expeditura. Pretiul prenumeratului pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru cridelate părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre anu 8 fl. Iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principi, si tieri strelne pre anu 12 1/3 fl. a. Inseratul se platește pentru întâi ora cu 7 fl. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2 fl. si pentru a treia repetitie cu 3 1/2 fl. v. a.

Evenimente politice.

Francesii au mare nenorocire, lupa dintre densii se prelungesc, și e pre-șprópe ca numai intrevinerea straină să restatoréște ordinea între densii.

Se dice ca Bavaria va lua inițiativa la intrevinerea pentru Pap'a și de aceea regimul din Florentia cauta că cei ce voiesc să intrevină să gasăsească Rom'ă că capitala și resedintia a regatului italianu în tota formă.

Din Bucuresci aducu diuariile nemîiesci două sciri grele. Una ca Ioanu Ghiea e paritu de conjurata asupr'a principelui; alt'a, ca ministrul de resbelu aru fi datu ordine ca militia sa nu susține concentrari mai multu de doi omeni pre strade și ca stradale ce ducu spre palatul domnescu potu fi calcate numai de omeni cu documente ori acompaniați de militsia. De altmintrea despre România avem ocasiune a vedé mai la vale voci respectabile din press'a nemîiesca austro-ungarăscă.

Afaceri bisericesci.

Suntemu in ajunulu sinodelor archi-si diecesane. In prim'a linia trebuie darea sa intereseze pre publicu lucruri ce privesc biserica. Dupa ce am adusu mai năinte unii articuli și corespondintie despre afaceri speciali și generali, astazi punem la acestu locu unu actu ce privesc dieces'a aradana. Si acest'a este o contribuire, ce destăptă cogelarii asupr'a stării noastre actuale bisericesci.

Nr. 165

Epitrop. 41.

Circulariu.

Cătra toté comitetele protopresveralni și parochiali, submanuate (?Red.) consistoriului eparchialu gr. or. alu Aradului.

(In privint'a asurarei averei nemiscatórie a bisericei, — respective a titlului de proprietate alu acelei'a in cările funduarii).

Dupa Inventariile intrate dela comitetele parochiale despre starea averilor misticatore și nemiscatóre ale bisericilor noastre de prin comune; și dupa alte informazioni positive, din partea acestui consistoriu s'a esperiatu: ca averile nemiscatóre ale bisericei noastre române greco-orientale cum suntu, cele intravilane și estravilane bisericesci, parochiale și scolare, nu suntu destul de bine, și preciso inscrise in registrele cărtilor funduarie, mai vertosu cu privire la titlul de proprietate nealienabilu alu loru.

Asemenea defectuoas'a și dubia inscriere a titlului de proprietate in carte funduaria, nu numai ca nu da suficienta garantie pentru nealienabilitatea averei nemiscatóre a bisericei noastre, — ci o pote chiaru expune la nesco pretensiuni nejustificabile și daunose, m'a si la procese eventuali; dreptu aceea — avendu consistoriul eparchialu in vedere dispuselionile statutului organicu cuprinse in Art. II. §. 23. alinea 2, cu scopu de a preventi și evita orice consecientie daunose pentru averea nemiscatóre a bisericei noastre greco-orientale, — in sieint'a plenaria din 15 Ianuaru a. c. au aflatu de neineugnirabila lipsa a dispune in acesta privintia urmatorele:

1. Afara de biserica și scola, toté pamenturile intravilane, și estravilane cum suntu fundurile pre cari se afla edificile parochiale și scolare; pamenturile bisericilor estravilane și ale scolelor — apoi ale sessiilor parochiale asiderea estravilane, — destinate preotimeti numai in chifu de dotatiune spre usorruptu pâna ce suntu in functiune, cadsu sub categoria averei nemiscatóre a bisericei noastre.

2. Tote acelea cărti funduarie trebuie rectificate — pre calea reclamatiilor prescrise de lege, — unde titlulu de proprietate alu amintitelor averi este defectuoas' ingregistratu, adeca, unde averile de categori'a celor atinsu in punctul precedente nu se voru astă apriatu inscrise pre numele respective, sub titlulu celu adeveratu și legalu alu bisericei române greco-orientale.

3. Cu luarea mesurilor corespondentelor si necesarie pentru scopulu esoperării de rectificare a registrelor cartei funduarie, — acolo unde se va arată neevitabila trebuinta, senatulu epitropescu este insarcinatu din partea consistoriului plenariu cu acea autorisare: că sa si procure datele necesarie prin midilocirea concernintilor protopresveralni, pro — bas'a căror' voru fi de a se face reclamatiile către autoritatea cartei funduarie — prin fisculu consistorialu.

4. Pentru procurarea datelor autentice si necesarie despre inregistrările amintitelor averi nemiscatóre ale bisericei noastre in protocolulu cartei funduarie, prin midilocirea concernintilor protopresveralni districtuali respective a comitetelor protopresveralni se receru urmatorele informazioni prealabili:

a). Cum si sub ce nume, titlu de proprietate, se afla de presinte inregistrata averei nemiscatórie a bisericei noastre aflată in fiesce care comună?

b). Ce numire au averile nemiscatóre si anume:

c). Sessiile parochiale estravilane, — ce suntu destinate preotului functionariu spre usorruptuire in chifu de dotatiune.

d). Estravilanele, ce sub nome de „pamentul bisericei“ se esarendéza pentru semanaturi de bucate, — creștinilor;

e). Estravilanele, ce se numesc „pamentul scolei“ si suntu impreunato cu dotatiunea respective emolumentele inventariilor concerninti in functionie;

f). Intravilanele ce se numesc „fundulu parochialu“, — pre care se afla zidita cas'a preotului functionariu; și macar si alte edificie publice ale confesiunii noastre.

g). Intravilanele numite „fundulu scolei“ pre care se afla edificiul ziditu pentru scola si locuinta inventariului functionario.

Acesto suntu de a se eruă si constată cu tota exactitatea, precisiunea din protocolulu cartei funduarie: apoi către aceste este de lipsa a se sei:

h). Ce felu, si câte realitati — adeca edificie bisericesci si scolare suntu, care cadu asemenea in categori'a averei nemiscatórie — nealienabila a bisericei noastre si cum suntu inregistrate in protocolulu cartei funduarie a respectivei comune?

Spre scopulu acest'a se tramiu concernintilor domni protopresveralni in alaturare sub /. tabelele impartite in rubrice, — care pre lângă datele mai susu espuse contine mai departe intrebările despre:

i). Numerulu conscriptionalu alu casei, sub care s'a inscrisu edificiele — si la care aparliene intregulu complexu alu pamenturilor intravilane si estravilane arelate mai susu;

k). Numerii parcelari, conscriptionali seu catastiali ai cartei funduarie, — dupa care suntu inregistrate realitatile pamenturilor intravilane si estravilane.

Asara de acesta e de lipsa a se mai sci cu positivitate;

l). Câtă e catimea pamenturilor intravilane si estravilane — in mesura catastala?

m). Ocure in protocolulu cartei funduarie, — cu privire la realitatile si pamenturile bisericei seu a le scolei — vre-o prenotatiune; — si de ce natura este acea?

5. Tabelele alaturate, ce cuprindu tote aceste rubrice in detaliu, — suntu de a se intrebuinta la procurarea datelor necesarie mai susu indicate.

6. Protopresveralni districtuali suntu insarcinati: a comunică acestu circulariu cu tote comitetele parochiale din tractulu submanuantu, — transmitinda-le căte o copia spre scire si acomodare la casu, deca in privint'a acestei afaceri — nu cumva sar' recere si succursula din partea loru.

7). Pentru efectuarea procurării espuse, protopresveralni concerninti suntu indrumati, a conchiamă comitetulu, — si dupa impregurări — sinodulu protopresveralnu, — caru'a comunicându-se cerculariul de facia este de a i se recomandă cu totu de adinsulu acesta cestione importanta si intelectua pentru ascurarea averei nemiscatórie a bisericei noastre.

8). Procedura cea mai corespondentă pentru realizarea acestei afaceri aru fi aceea: ca comitetulu parochiale singuru sa-si procure datele recente; inse fiindq' cau'a cu multu mai urginte si delicata de cătu se sia in stare comitetulu parochiale a o efectui cu acuratet'a si punctualitatea re-ceruta; dreptu aceea comitetulu protopresveralnu va combină dupa cea mai buna chipsuiea mesurile corespondentă; — si va incredintia acesta afaere barbatilor interesati de cau'a ayerei bisericei noastre.

9. Comitetulu protopresveralnu, — va denumi unu mandatariu, carele va procură dela oficiolatu cartei funduarie datele recerute pentru totu comunele tractabile; — si amplificându rubricele tabelei, acesta o va transpunere concernintelui protopresveralnu, — carele apoi o va inainta acestui consistoriu spre dispuselioni ulteriori.

Fiindu-ca la acela'sa afacer se voru receru si spese de timbru si scripturistice mai vertosu pentru estradarea „Estraselor din protocolulu cartei funduarie“ cari, — despre casurile dubiose si inscrierile defectuoase ale averei bisericesci — neaperatul suntu de lipsa a se procură, — prin respectivii emisi ai comitetului protopresveralnu, — se ordina: ca spesele recerute spre acestu scopu sa se anticipate din partea comitetelor respective epitropieelor parochiale.

11. Estrasele procurande dela autoritatea cartei funduarie, voru fi de a se alatură lângă tabelele atinse sub punctulu 5.) si la timpul seu a se subscrive aicea prin concernintul protopresveralnu districtualu.

12. Pentru economisarea si crutiarea de spese, dar mai cu séma pentru inlesnirea procurării datelor si a estraselor mentionate, — comitetele protopresveralne potu reflecta cu deosebire la intelectii nostri cari locuiesc in centrulu comitatului respectivu, de a caru'a jurisdicție a cartei funduarie se tienu comunele — si pre carii sa-i recerche a implini acesta micsiune in interesulu bisericei noastre.

Dispuselionea acest'a fiindu săra tota amânera de a se pone in lucrare; Preon. DTa nu vei intrelasă a dispune cele de lipsa, — pentru convocarea comitetului protopresveralnu, — si despre rezultatul a relationa la timpul seu.

Data din siedint'a senatului epitropescu alu consistoriului eparchialu greco-oriental, — tienuta in Aradu 4. Februaru vechiu 1871.

Procopiu Ivacicovicin, m. p.

Episcopulu Aradului, scribem

Dietă Ungariei.

Siedintă din 29 Martie o deschide presedintele Somssich la 9 ore. Preșotilele ministrilor Andrassy, Horváth, Kerákópoly și Tóth.

Presedintele anunță mai multe petiuni în curs; mai mulți deputați dela steng'a estremă ascercu petiuni, prin care se cere o intervenție în favoarea Franției.

Urmăză după aceste cetera memorandului lui Paulovis, catu și interpellationea lui dimpreună cu a lui Babesiu, pre care le publicase mu dejă si in făia nostra.

La ordinea dilei sta continuarea desbaterei despre legea comunale. §. 70—87 se primesc fără vre-o desbatere. Partea VII §. 88—102, tratată despre responsabilitatea persoanelor magistratului și reprezentantilor. Deosebitele puncte se ceteră și primesc fără desbatere mai însemnată.

Partea VII, §. 103—134, otarește detaliile economiei comunale; se primesc de asemenea fără desbatere.

Incheierea siedintei la 2 ore.

In siedintă din 30 Martie se primira ultimii paragrafi a legei comunale fără desbatere mai momentosă și fără alte modificări decât stilistice.

Comisiunea petiunaria referăză despre diferite petiuni trameze ei, care se și tramează ministerelor respective.

La începutul siedintei de astăzi interpellă Ernst Simonyi pre-ministrul de comerț, ca să cându are de cugetu a incamină cercetare disciplinaria contră acelora amplioata postali, cari se paru compromitati prin ultimul procesu de presa a lui „Pester Journal”?

Interpellationea se va transmite ministrului.

Siedintă din 31 Martie. Ambe casele tineră astăzi siedintă. În casă magnatilor se promulgă legea bugetului sanctionata de rege; în casă de deputaților se luare la pertractare mai multe proiecte de resoluție, cătu și celu urbarialu.

La începutul siedintei se ceteră punctul ultimul nerésolvit alu refaratului comitetului petitionarii și după o desbatere mai lungă se primira. După aceste ajunse la pertractare proiectul de clausă alui E. Simonyi: Casă sa esmită o acuzație parlamentară spre prefigerea acelora drumuri de feru, de-lieră etc., a caror cladire e neaperat necesaria. Simonyi și motivează propunerea sa prin o vorbire mai lungă; ceteră unu articolu din vuulu din nr. cei mai prospeti a lui „Times”, în care intre altele se dice: Ce e cauza de Indiă prelungă lăta rodirea ei fabuloasă, totusi e una dintre cele mai serace tieri ale lumii? Cauza e simplă; i lipsesc midilōcele necesarie de comunicatiune, fără de care o lieră nu poate nici cându devine bogată, nici cându poternica. Cele mai bune conori pieru și într'aceea lieră insesi.

Ministrul de comunicatiune Gorove nu pri-

mesce propunerea de ore ce nu i poate astă partea utile.'

Propunerea lui Simonyi se respinge.

O propunere alui Irányi, ca ori să care ampliatu sa se supuna unui esamenu coresponditoru nainte denumirei sele, se va desbată după seriele pascilor.

Proiectul de lege despre abrogarea remasătielor urbariale, care ajunge la pertractare se primesc de basă pentru desbaterea speciale.

Punctele prime 14 se ceteră și primesc cu pucine modificări stilistice.

Incheierea la 2 ore.

In siedintă din 1 Aprilie se trece după finirea formulierelor obiceiuite la ordinea dilei și se continua desbaterea speciale despre proiectul de lege urbariale, a cărui §§ deosebite până la 45 se primesc cu pucine modificări și mai fără desbatere.

Siedintă din 3 Aprilie. Presedinte Somssich.

Preșotilele ministrilor: Horváth, Kerákópoly și Szlávy.

Protocolul se ceteră și aproba. Se asternu diferite petiuni și se transmit comitetului respectiv.

K. Ghyzy interpelă pre-ministrul de cultu și instrucțiune în privința congresului catolicilor, respectiv în privința statutului elaborat de congres. Dupa parerea lui acestu statut se bate în mai multe puncte contră legilor, contră constituționei, contră drepturilor regelui, parlamentului și regimului. Punctul 3 dejă alu elaboratului amintită conține oteriri ilgale. Acelea ordina adică, ca deca regele Ungariei voiesc a fi reprezentanți la capulu bisericei catolice, elu acăstă o poate face numai în contielegere cu organele respective ale bisericei catolice. Aceasta este unu atacu contră drepturilor regelui și statului și precăndu pre de o parte i dejosește pre ambi, poate cu tempo devine ambilor periculosu. § 4 alu elaboratului otarește, ca tōte fondurile scolare catolice și alte sa se prede in graba organelor autonome ale bisericei catolice. Acestu conclusu e unu desprețiu alu parlamentului, care de currendu numai a esmisu o comisiiune însarcinată cu cercetarea naturei juridice a acelora bunuri și de care congresul dispune azi arbitrariu; in modulu acesta critica vorbitoriul deosebitele puncte ale statutului congresului și interpelăza în fine: Considerându ca congresul catolicilor tineru de currendu nu organiză autonomia in modulu, care l'u prescrie legea pentru casuri analoge; considerându ca statutul vine astfel in conflict cu legile patriei, intrebă: Are regimul de cugetu a concede esecutarea statutului catolicilor mai nainte de ce se va asculta dietei spre aprobare.

Dupa aceste se mai rezolvesc unele afaceri neînsemnante și se trece la continuarea desbaterei

drepă proiectul de lege urbarialu; §§. 59—71 se primesc mai fără desbatere.

Incheierea siedintei la 2 ore.

Romania.

„Abia se înmormentă cestinnea Marei-Negre și se asediă în criptă protocolelor conferinței din London, și din nou se miscă o parte a cestiniei orientale pre termului periculos alu României. Este cunoscutu ca mai nainte de acăstă cu vre-o căte-va septembri, principalele suferindu de o melancolie politică, declară starea lucrurilor de n-suportabile și nedurable. Dupa o petrecere de mai bine de patru ani de dilei în liera, se simți de o data solidar și abandonat, că și nouu rege alu Spaniei care, intre multe dificultăți astăză drumul ce conduce în acăstă tierra romantica și care deja acumă cauta doru a esii din ea.

„Prințipele Carolu descoperi reala situaționei in contrastul ce esista intre clasă privilegiata cu libertati estraordinare și intre sclavi și salbataci a tieranului agricultor. Boari semiculturati și tieranii pre jumetate omeni, după densul, formăza fără indoieala o amestecatura ciudată, și burgesa primitiva a cetătilor mai mari nu este in stare a oferi unu cimentu durabile pentru nicio elemente atâtă de disparate.

Cu tōte acestea, in fond, inconvenientele constituționei române suntu numai pretestul și nich decum momentulu principalu in cestinie. Dece aru fi vorba numai de imbunatatierea constituționei, unu principiu ce aru nutri și aru fi entuziasmatu de cele mai bine voitore tendintie, și aru putea procură o sferă mai largă, și fără indoieala ca nu laru costă multe dificultati de a forma o partida puternica pentru realizarea acestui scopu și a inlatură astu-seliu cauza ingrijirilor săle, fără a le aterna de clopotul celu mare. Dificultatea proprie, ce agăta necolenitul Principatelor dinarene, jace in incruziarea influențelor externe. Asemenea regilor poloni, au fostu și ospodarii Moldovei și ai României: creature ce se redimau aci pre ună, aci pre altă curte europeană și, după impregiurari, prevalându o alta influență, erau returnati.

„Acestu jocu de alegere a coruptă opinionea publică a Principatelor, și influențele externe, cu tōte ca familiei principelui Carolu de Hohenzollern i se garantă principiu de ereditate, se manifestara in modulu celu mai sensibile.

„Este o saptă ce apartine istoriei ca alegerea principelui Carolu in anulu 1866 a fostu favorisata de către Francia, Prussia și Italia. Russia lăua satia cu densă o poziție aproape ostile: Austria era surprinsa intr'ou gradu supremu și Pórla fu atât de putin linisita, in cătu in siedintă din 17 Maiu 1866 a conferinței din Paris protestă categoric in contră ei și pretinse ca areopagulu, ce se constituia in urmă revoluționei române, se numește elu insu unu ospodaru pentru Principate. Este membrabile și forte instructiva pentru valoarea tuturor

vorea unei sapte românesci? Publicul capitolu, și junii dilectanti mai cu săma și au facutu detori; ei au facutu atâtă, la cătu suntemu siguri, ca nici se acceptau cei veniti la spectacolul. Ei au incantat, și mai multu, au pusu in admiratiune lumea din teatru.

Ce nu face unu nobilu devotamente, pentru unu scopu asiatic de utilu, cum era și acăstă?

Nobilii junii de inima, aduncu miscați de impregiurările in cari se astă acum românișmulu preste Carpăti, și-au disu ca voru se contribuie și ei la intarirea lui, și cu acăstă propunere demna de totă laudă s'au devotat a dă o reprezentare in beneficiul fondului teatrului de preste Carpăti.

Primă piesă a spectacolului a fostu „Andrea del Sarto”, drama in două acte de A. de Musset. O piesă cu caractere și variatii a acestor cări cera unu studiu lungu, o cunoștință mai largă a scenei și unu exercitii indelungat. Cu tōte acestea junimea improvisata artistă potem dică ca n'a fostu mai pre joso de acceptarea dela ea.

Déca junii artisti n'au deprinderea vechia a scenei, este inse ceva mai pre susu de studiu, este inimă care petrunsa de inspirația aceea ce posedați acești junii, face pre omu a se apropiă de artistu. Astu-seliu și acești domni, a caror cariera de să nu e scenă, prin debutul loru au dovedit odata mai multu acăstă.

Căti artisti n'avemu, cari după ca au petrecut anii întregi in scena și totu-si cauză publicului desgusta.

Junii dilectanti, că studenți ce suntu petrunsi de nobilul simtimentu, au sciuțu sa amize și sa facă chiaru se-i admire publiculu. S'au distinsu în acăsta piesă mai toti fără deosebire.

Piesă a două: „Balulu Mortului”, farsa într-unu actu a lui V. A. Urechia a facutu furor. Amu mai vedint'o reprezentata in beneficiul societății de arme, și atunci aplaudata, fără exagerare potem dică, cu frenesia, acum inse prin adaugerea unui rol Boruch telalulu (d. Serianu) și prin aceea că era mai bine studiată de cătu totu-de-ună, succesul ei a fostu strălucito. A remasă in fiuimă să caruia din cei presenti o satisfacție in gradul supremu. Intregul publicu spectatoru alu acestei piese, pre langa placerea fara margini ce a simtit, vedind-o, n'a avut altu regretu decât acelă ca este asiatică de scurta.

Lumea alăsă ce asistă la acăstă reprezentare a ruptu manusie in imense aplașe, asiatică in cătu multe farse, cari aru și sporit u entuziasmulu, n'au fostu nici audite din cauza aplauselor. Amu vedintu betroni albi de greutatea anilor sub cari erau, aplaudando din respoteri, și însemnindu-se fruntea inerită la jovală actiune a junilor artisti.

FOISIORA.

Reprezentatiunea teatrală la București

in beneficiul teatrului nostru dincoce de Carpați.

Anunțără publicului nostru etitoriu, ca mai multi junii români din capitală României, sub conduceră neobositului nostru barbatu de litere și partitiorulu toturor ideilor frumoase, ce tindu la înaltierea românișmului, dlu V. A. Urechia, au aranjat o reprezentatiune in teatrul celu mare din București in beneficiul fondului teatralu alu nostru.

Aflam cu o viață multiamita, ca publicul celu mare și românesc din București a intimpinat acăstă idee cu multă caldura, și astu-seliu serătă a reesită cătu s'a potutu de bine.

Eata ce scrie diuariul „Informationile” despre acăstă reprezentatiune:

Sambata la 13 a. c. avu locu reprezentatiunea data in beneficiul teatrului trans-carpatinu de mai multi junii români, in parte studenti din diferite facultati ale universitatii noastre.

Foi'a nostra cu multu mai nainte anunță acestu spectacol, ieră dintră celelalte foi „Românu” inca atrase atenția capitalei spre acestu fapt patriotic și nationalu. Cu o satisfacție plina de mandria dicem, ca apelul n'a ramas fără echou. Si poate se sia astu-seliu, cădu acăstă era in fa-

conferintelor de acăstă natură ca rezultatele militare ale Prusiei în Boemii nămîcira statul propunere cătu și totă consecințele ei și ca prin ele Pórla să induplăca a cedă în totă.

„Demonstratiunea anti-germană, ce să fie pusă de curențu în scena în București, trebuie să se atribui simpatiei celei mari a românilor pentru fratii lor de aceeași gînt din Franța. În totă acestea este amestecat, de să numai instinctiv, și legitimul sentimentul că România este o anexă a concinstelor prusiane, și că ea reprezintă figura pre tablă de statu a politicii lui Bismarck. Massă poporului român aspiră la eliberarea de suptu acăstă poziție umiltore: aru fi de dorită însă că în acăstă încercare să nu ajunga din plăie suptu strasina.

„Stiri autentice din cercuri bineinformate ale Berlinului nu permitu nici o indoieă că suveranitatea principelui Carolu este considerată din partea cabinetului prusianu cu indiferență și nu este privita nici decât că unu bunu, pentru care, în casu de necesitate, Germania aru avea a intrepune fortă sea. Cine cunoște tenacitatea și perseveranția obstinata a cabinetului prusianu în totă, chiar și în cele mai neînsemnate cestii de fortă, cine scie că Prussia nu lasă a i se störce nemicu din mănu, fia în posessiunea sea jutsa său leata în modu injustu, acelă nu va intărîa a recunoște că desinteresarea cabinetului prusianu nu este cătu numai o masca, ce ascunde tendinție mai profunde. Unu ce este sieuru — și asupră acestei imprejurari dormiu a dirige atenținea celitorilor nostri, încă de pre acum: — că Prussia numai pentru acelă renunță la pozițiile săle orientale, pentru că nu voiesce a contrariă acolo o alta putere. Aceasta putere este Russiă, care, că și conspirația pruso-rusescă, este unică cheia adeverată pentru intelegeră actualei situaționi europene.

„Déca sinceritatea Prusiei pentru Austrii aru si totu asiă de caldură, precum nu rosescu d'ani-o asicură prussiani pressei, atunci cabinetul din Berlin n'aru asiă indiferență în cestiuarea României ci s'aru intrepunu cu energia pentru sustinerea statului, că, paralizându astuful influintă a Russiei, să suprime nón'a agitatione in Oriente. Însă fiind că principale Bismarck este condusu de o tendinție opusa, este în interesul său că sa nu permită vindecarea ranei orientale și sa se imbrace într'o indiferență precalculată pentru a tienă pre Austrii în inordare și nesigurantă.

„Dopo cum se aude, Pórla a indrumat o schimbare de idei între puterile europene relativ la situaționa din România. Purtarea acestui statu în cestiuarea Marei-Negre a fostu astuful de ne-decisa și de echivocă, în cătu nu se mai pote compta în cașuri viitoră pre energiă, nici claritatea și determinația lui. Interesul Austriei în acelașă cestiu e-te desemnatu asiă de claru și nestramutat, că și directiunea acului magnetic, Austria mai întâi de totă are a priveghia că din statu quo sa nu se stramute nimică. Concepțiunea ei trebuie să luptească a face că și celelalte puteri,

inclusive Pórla să fie de aceeași opinione conservativă. În casu însă déca în România aru ișbuini o revoluție de o fortă naturală irresistibile, atunci Austria trebuie să insiste mai resolutu de cătu la 1866 și la totă celelalte ocaziuni de mai nainte, că spiritul și litera tratatului dela Parisu din anul 1856 sa fie pazită cu scrupulositate, elu care intredice ori cărei poteri contractante o procedere unilaterală. Austria trebuie să pledeze fără considerație că, în casu eventualu numai o decisiune bine meditată și comună să decida asupră sortei României și că ea să nu prejudece în nici unu modu interesele monarhiei austriace. Unu candidat pre facia prusianu impusă că principale Carolu apare în totu casulu mai pucinu periculosu, decât cum aru fi unu prusianu, său rusescu, ascunsu. Si în devenire de namică nu avemu și ne teme mai multu de cătu că prin unu din acele escamotagie, în care degetele lui Bismarck se aratără atât de abile, să se inaugureze la Dunarea de Josu o stare de lucruri la începutu nebuloșă și neprincipala, care înse mai tardu și aru intărce versurile și spini sei amenintători în contră imperiului nostru. Din nefericire încă totu se pare că suferim de unu morbu ce săptămăna cu pestilenția prussiana fără de a ne putea vindecă de acea incredere ce o avemu în lealitatea punica a Borussiei. Fia că esențialele amare din sud-est să ne invete că, între Austria și coalitiunea prussiana, există unu contrastu elementar și neeterminabile, ce nu se poate sterge nici prin note simpatice, nici prin schimbarea celor mai cordiale curtenirii.“ „Tages-Presse.“

„Pester Lloyd“ publică cu dată din 28 Martie următoriul articolu:

In momentul cându conferința Marei-Negre cenzură creatiunea sea terminată în 7 ierilie și s'a proclamatu: „Si că totă au fostu bine facute“, și din același momentu în care valurile iritate ale cestii orientale pareau a fi înisicate, celu putinu diplomatic, se turbura din nou orizontele orientale alu Europei, se concentrăza norii negri ce anunța sosirea oceanului. Nu mai incapă nici o întrebare ca situaționa României să a desvoltat pâna la criza decisiva. Principale Carolu a provocat ultimă fortuna, și se simte încă tare destul, pentru a forma unu cabinetu din elementu conservatoriu și onesta. Totă posturile subordonate ale politiei, miliției și administrației civile se află în mană rosiloru. Ordinile puterii centrale mai înalte voru intimpină opusetiune activă său pasivă, în casu celu mai bunu, voru remanea nerealizate. În camere s'a formatu o partidă puternica a cărei unicu și decisivu punctu de programă este: detronarea lui Carolu. Acestă parasită de multu dejă de Prussia, deabia ajutată de celelalte puteri, după cum ne o spuse scrisoarea sea din „Gazeta de Augsburg“, este obosită de a mai rezista lasându-se numai precurgiu și tentiile sale. Septembrie cele mai de aproape, pote chiaru orele viitoră, asiă se pare, ne voru aduce scirea despre

inflatorarea lui, lasându înapoi sea chaosulu și descompunerea anarhica a tuturor lucrurilor.

Aceea ce face atât de dificile o situație sănătoșă în Principate, este poziția loră dubioasă în sistemul politicii europene. Pre d'o parte unu statu suzeranu și boreticu independent dela decisiunile Pórlui, ieră pre de alta parte unu obiectu alu diplomatiei europene, investită cu o poziție foarte liberă. În nici unu altu punctu nu se arată mai bine gresitele direcțiuni ale politicii puterilor europene în Oriente de cătu tocmai aicea.

Ia faptă politică acăstă voiesce a satisface unei contradicții neîmpacata și în același timp a susținere înaintea Pórlui, ieră pre de alta parte a face din decadintă ei unu obiectu de speculație și a-si așeza pentru acăstă eventualitate simpatia poporului sănătoșă. Russiă scie ce voiesce cându luă în considerație sians'a din orma; politică lui Louis Napoleon fu pote intrecuta numai prin aceea a unui Boul-Schauenstein, déca acăstă se poate numi politica. Politicii franceze dela anul 1850, avemu a multiam acea desvoltare morboșă a principiului de naționalitate, care ignoră suveranul desvoltarea istorica și juridica, acordându dogmei naționalității fizice o infabilitate de statu. Pre atunciă inflori ambiția de statu dacoromanistică care și derivă pretensiunile săle de dreptă de pro tempore lui Traianu și cele politice pre desvoltarea gloriosa a boierimii și a culturii bogate ce și asediase locuindu în giurul Bucureștilor și a Iasiloru. Înse atunciă era vorba de slabirea poziției puternice a Austro-Ungariei și strigatului: „Unirea principaleloru,“ urmă satul: „Liberu pâna la Adriatica.“

Dar astăzi ne aflăm fată cu o faptă implinită și noi dorim că ea să fie judecata după cerniente unei politici reale rigurose. Opiniunea că obstacolul principalu alu unei desvoltări fericite a Principatelor este de căutat în ostilitatea Austro-Ungariei era fără lată în România. Cu deosebire erau acuzați barbatii de statu ai Ungariei ca posedu placerea de anexiuni și planuri intinse asupră României. Acăstă era productul unei politici care se arăta fără pre cându era slabă, careiă lipsea ideia, din c-a-cause se arăta passionată. Aceea ce a ramas dela politica austriacă de pro tempore absolutismului, d'abia se poate enumera. Nu este unu din cele mai de pre urma merite ale comitelui Andrássy, ca influența russă asupră populației de și inceputu, d'abia totu începe a face locu celei austro-ungare și relațiile cu Serbia și România suntu mai bune. Presupunerea de anexuni în prezintă turbura numai putine capete încă. Ce valoare anu putea pune în Ungaria, pre o immobilitate de naționalități, pre creșterea unor elemente, pre care ne costa atâtă dificultăț, d'a, le putea ființa în pace? Déca există ceva care nu poate să fie în interesul Austro-Ungariei, suntu marirea teritoriale în direcția acăstă; déca există ceva, ce este necesitatea de a consideră că cea mai înaltă normă a politicii Ungariei în cestionile acestea, fără îndoială că este conservarea integrității imperiului otomanu.

Caderea principelui din România, va trebui considerată că o complicație foarte serioasă. În interesul nostru n'aru si fostu micu déca în România s'aru si desvoltat o situație stabila și continuarea unui raport amical. Ori catu de putin aru si fostu simpatia cuiva, pentru sărătanismul cu care inteligenția din Principate se joca copilarie, totu-si n'aru si potulu cugetă, de a interveni nici destrugendu nici aperându. Este evidentă că, totu-si totă incercari tumultuoșe d'a crea unu dreptu constituțional firmu și o situație stabila, au ramas fără nici unu rezultat. Ce este mai multu există o partidă considerabilă care voiesce a supune din nou esaminării cestiuarea unui Moldovei și a Valachiei. Din totă acestea se nasce întrebarea: va voi și va potea Europa se privescă linisită la desvoltarea celor ce se petrecu? Nu are ea dreptu și nu este deținători ei, d'a, lăsă lucrurile în mâna?

In ce se atinge de Austro-Ungaria, apoi nu potem să fi la îndoieă despre responsulu acestei întrebări. Politica monarhiei nu poate avea alta baza de cătu aceea a tratatelor. Namică din ce se înțimplă în afara și nu în launtrul frontierelor noastre nu poate să ne determineze a face altu-ceva, de cătu aceea ce ne prescrie în termeni clari tratatul din 1856, adică: desvoltarea întregului procesu cade în linia prima exclusivă în relația statului suzeranu fată cu celu suzeranu. Ori ce alta inter-

tulu reusită alu reprezentanți. Si că să fie completu numerulu junilor cari au contribuit la edificarea templului Taliei române preste Carpati, mai adăugem numele dloru N. Tincu și Rămniceanu. Celu d'antâi cu distingere avu rolul întâi în drama și debutu strălucită.

Acăstă reprezentanță, potem anunță de pre acum, de săi societăți nu suntu încheiate, ca a adusu pentru fondulu teatrului de preste Carpati aproape o mia de franci.

Terminându, aducem omagiele noastră aceluia care a conceputu ideia și care se scia său de a-lu numi, cine este. Este, România de preste Carpati, și-o spunem ușoară, barbatul care în România libera, a facutu mai multu de cătu toti pentru săi tei cari au trecutu Carpații din cauza vitregiilor și persecuților ce le intindu asupratorii tei; este acelă alu căruia nume este pronunciatu cu respectu în totă provincie locuite de români. Acestu barbatu n'a potutu rămâne se nu pună o fără însemnată și în edificiul Taliei tale, și a aranjatul acăstă reprezentanță. Acestu barbatu, precum spusărău și mai susu, o dlu V. A. Urechia.

Ieră tu junime, care ai avutu nobilulu devotamentu pentru acestu patriotic actu, primescu felicitările și urările unui său alu acestei patrie în favorul căreia te-ai devotat și cu ale lui ale loru trei milioane de preste Carpati.

„Familia“ M. N. P.

Dupa acăstă descriere a intușismului, care este inferioară multu realității, și nu se poate descrea, decât numai similar, precum o scu cei ce au asistat, nu ne încercam a dărușumatu alu piesei care a deservit fruntea bătrânlui, a posu în urmă pre judecătă și a facutu se aplaudă cu entuziasm ambele aceste extreame ale viației umane.

Este îndestul comica acăstă farsă, și admirabilă prin rolulu jidăului, pre care d. Serianu l'a jucat cu asiă de bunu succesu, încătă mai făcăre frasă pronunciata după caracterul ce avea, scotea aplause, risete și vioții între asistenți,

Ni-au placut cu deosebire miscările libere, nessortat și fără genă, ale junilor diletanți, asiă vediendo-i, i vinea omului neconoscătoru de poziția loru, se credea că suntu nisice artiști său discipoli ai nu seimă carei celebrăti, pre candu ei erau și în viață studenti.

Facandu distinctione între ei, nu facem de cătu injustiția, căci fiacare a fostu în rolulu său de minune. Astuful d. Serianu, intuție căruia artisti prin rolulu de natură celu jucat. Dăa face de minune de bine pre jidăului. Ieră dñi C. Romniceanu, V. Radulescu, T. Müller, Popoviciu Catalina și E. Constantinescu, și E. Constantinescu, s'a pronunciata publiculu despre meritul dloru prin aplausul dese.

Sa spunem, ca nici drele T. Petrascu și Elena Stanescu n'au contribuitu pucinu la străuci-

103

venitie unilaterale este esclusa. Avem firmă speranță că, acela va fi luate în primă linie în considerație de către ministeriul nostru de externe și aducem aminte cancelariului, eșea ce a scrisu elu încă în 11 Maiu anului trecut, în privința acela:

"Astăzi mai multă de cău ori cându, dice depesi'a circulară trimisă atunci la Paris, London, Berlin, St. Petersburg și Florenția, "consideram noi acele stipulații, ce opresc prea-să-care putere de a interveni isolata în cuestionile interne ale Principatelor, că cea mai utilă stabila de apărare, atât pentru țările acele, cău și pacea vecinilor lor. Avem acela convinsere, simțim nevoie imperativa, în cău ne atinge pre noi a pazi conscientiosu clauzele tratatului dela Paris, care, apăra pro Principatele și suntemu convinsa, totă cele-lalte cabinete asemenea noastre, cunoscând marele interes ce sunt legate de acela: cestiu, voru și d'acord cu simțimetele noastre și voru și gata a lucra în același modu. Decepuțile voru remânea sîdele acestor principii și voru permite Principatelor să regălă liberu condițiunile existenției lor politice în marginile tratatelor, atunci avem firmă speranță că acelașă țieră va fi victoriosă din incureaturile actuale și că nu se va face nedemna de statonicele simpatie ce le intempiști în Europa".

Noi credem că, în aceste cuvinte sta busolă pentru poziția Austro-Ungariei. Neintervenirea pentru noi, nu vine cu atâtă mai posibilă de oră ce Russia în dilele acestea, a subscrise solemn consimțimentul seu din nou pentru tratatul din Paris, din care cau presupunerea unei intervenții rusești rămâne cu totul escluse. Ne rezervăm a justifica acelașă politică pentru care pledam, nu numai că o politică a posibilității, ci și că politică (prudentie, a dreptului, și a nevoieștilor).

Resinarii 29 Martie.

Ieră amu avută ună din ocazionalele cele mai frumos și adeca o serbatore scolastică. Serbatore patronala a școlelor normale de aci și Buna Vestire. Fiind că acelașă serbatore s'a întemplată în anul acesta în Joiul patimilor, sesizitatea scolastică, s'a amânată pentru că a dona a a serbatorilor stei Invieri. Dupa stă liturgia mersă poporu și cu preotimă investita în vestimente bisericesci, precedat de scolari cu standardele loru și cu alti prapori bisericesci și condusi de invetatorii loru, pâna în curtea școlei. Aci se făcă Sântirea apei; dăra ceea ce ne a atrăsu atenția mai tare și în modu placută a fostu cuventarea festiva a lui directoru I. Romanu. Semburale acestei cuventări a fostu o idea pre cău de practică, prețută și de corespondență impregnărilor în care traianu. Densulă areată că timpul robotelor a trecut pentru omu; vită și vaporulu are să implinească lucrurile cele grele astăzi, și mintea omului are numai să regoleze, să imparte afacerile aceste grele. Omul inse trebuie să-si lumineze mintea pentru că să fie în stare să corespundă chiamării acestei a timpului de satia; acela ce se lasă neluminat se degradă elu insuși la starea cea nefavorabilă a vîtelor și a instrumentelor în mânele altora.

Idea acelașă de aru dă cerișo sa fia cadiată pre pamântu roditoriu și sa o vedem rodindu. Școlele de aci suntu una mijlocu sărbătoru pentru luminarea mintei și în asemeneare cu alte comune, avem sa constatăm, că aci și suntu mai mulți indivizi, cari scio carte, de cum suntu în alte părți. Conduși de ideea propusă de lui directoru Romanu amadori, că comună acelașă, ce relativ are mai multe mijloace că altele, să se îngrijească, că din multimea cea mare de copii sa invetea a conduce și a regulă laboarea prin minte, invetându unii unele, alii altele părți ale industriei. Locul de o cam data nu aru oferi prestigiuri mari, dară mijlocel ce le posedă comună aru potă fi întrebuită, spre a crește omenei cari, deca nu acolo, în apropiare, în Sabiu d. e. sa-si practizeze cunoștințele castigate prin invetitura. Vedem ca la Orlat vinu straini și se folosesc de favorile oferite de apele ce curgă din munti pre aci și radica fabrici, vedem ca în Dumbravă Sabiuului pre rînul ce vine despre Resinari resarcă totu mai multe fabrici. Ora totu pre apă acelașă în susu nu aru potă resarcă și altele cari sa fia intemeiate, conduse și folosite de români. Si asă se repetă esecarea intrebarea adeseori, ca

acum după ce economiele de vite nu mai suntu de asi, incătu sa aducă solose mari că mai nainte ce să începă bămenii?

Firescă sa nu ne cautămu la întreprinderi de acele gresite și sa desperămu, ci trebuie să cercetămu și după cauzele nesucceselor ce le experimentămu la altii și aceste sa le ocolim.

De sub păla Mantiloru 25/3 st. v. 1871.
Onorate de Redactore! Ve rogu să binevoiti și dă locu în său multă pretiuțului nostru "Tel. Rom." urmatorelor mele struri.

"Omulu bunu, dice Christosu, la Matiu capu 12., scote din comoră sea cele bune, ieră omulu reu scote din comoră sea cele rele."

Ama celiu în nrul 6 alu "Telegrafului Romanu" din anul curintă unu articol datu din Cricău în 20 Ianuarie st. n., subscrisu de autorele seu. În același, după ce autorele se încercă să atacă onoreea și caracterul preșimilitorii dd. protop. cu privire la recomandationile care le dău preotilor, ce voru să se impartăiasca din ajutoriul datu dela statu; — se apăca apoi în nrul 17 totu a "Telegrafului Romanu" și de seara să multi cerceta năstra preotimă, înculpandu-o că cum aceia nu numai că numai din audiu sciu cera despre statutul organic, dăra și că nu conchiamă sinodele parochiale regulat, săra numai, său absolute nici odata, său la 3—4 ani odata; Saraca preotimă, abia scapă-si din gorile leilor, și din cörnele inorogilor, abia zarisi și tu zorile unui viitor mai ferice, și iată că și acumă nu lipsescu mai mari de ai Sinagogului, care pismuescă viitorul său mai nainte de alu cunoscă să tu, și ei, cari în locu de a suge din flori miere, sugă veninu.

Ea care me tieno norocul cu aceea că sum numerată între preotimă din archidiocesa năstră și prin urmare suntu madgăriul unei societăți înființate de insuși mantuitorul lumii Christosu, me simțu indatorată a mi aperă onoreea, atâtă a mea, cău și a întregii preotimi alu căreia membru sum, în contră tuturor baritorilor, a tuturor calumniatorilor, cari s'ară încercă să atacă pre ne-dreptu, — și fiindu-ca d. autore în articolul din nrul 17 se încercă să atacă onoreea și caracterul preotimă năstră în genere săra nici o excepție, *) — din punctul acesta de vedere dăra, după cum dice profetul Isai'a la Capu 62 v. 1. "pentru Scoria nu voi tacea, și pentru Erușalim nu voi inceta să grăbi" și asă asiu întrebă pre d. autore că oră umblatau dui crucișii, și curmedisiu archidiocesa năstră, precum și celelalte diecese pentru de a se potă informă pre deplin, și en totă certitudinea cum și împlinesc preotimă năstră în genere datorintele săle fatia cu statutul organic? aceea nu o credu pentru că dui și en multă mai practică, de cău că sa-si sfărime capulu cu asă ceva. — Ea cunoscă mai mulți barbati cari la vedere sără pare, că cum s'ară interesă forțe pucioane pentru înaintarea bisericii și a națiunii sale, cunoscă dicu mai mulți barbati de ai noștri cari presupună despre sine mai totu, cari striga în gura mare, "biserica, națiune" în adeveru inse se potu asemănă cu o arama sunătoare, său mai bine dicendu cu mormintele cele vapsite, pentru că totu pomulu se cunoscă din rodu.

Nu e de negață că doraici coea nu s'ară și cătă unu preotu de ai noștri, care nepartinitu de sără, său alte impregnări ne favorabile nu si-ară pută împlini datorintele săle facia cu statutul organicu, însă socotindu cum și împlinesc și preotii de alte confesiuni precum și cari suntu în aile posturi politice; de său favorită de sără, ajutati de impregnări: atunci punendu-mă pre eugetu și judecându săra patima, mai că amu potă dico cu Apostoliu lui Christosu "Domne cine se va mantu?"

Avem inse o clasă, o sumă, și de aci preotii; bă inca însemnată: care prelangă totă apasările, pre lengă totă lipselii și saracișă, eu care au avutu a se luptă, și se luptă, și prelangă totă ne-dreptățile din partea strainilor suferite, totusi cu inimă barbată, lucra asuda și astăzi necurmătu pentru biserica. Eu nu me potu prinde cum dui autore privescă pre preotimă năstră întratatu de despreștiu și dejosită, că căndu preotii aru și pentru aceea pusă că să stiga maduha poporului după cum i place dui a se exprimă în amintitul articolu.

*) Cetăți mai bine și veți vedea că suntu și exceptii. R.

Nă roju în obiectul acesta a vorbi mai de parte, atâtă numai asiu atrage atenția dui intracoalo: Ca iau ajunsu pre otomei năstre de ajunsu nedreptățile și nedreptele apasari, ce au avutu a suferi de mai multe secole din partea crudilor ne-amici straini; și că după ce acumă dăra i s'au golită paharulu suferințelor sa nu'l mai umplă ieră, ci după dis'a s. apost: cătra Filipseni, capu 4: numai "Căte suntu drepte, căte suntu bune, căte suntu de laudă: acela se faceti și acela se grăbi — pentru că en totu după dis'a s. apostolu Pavelu la corinteni capu 11. "Intru ce indresnese cineva indresnescu și eu" nu la 3—4. ani amu conchiamată sinodu parochialu, ci chiaru și în 1869. și în 1870. și deca în anul curintă 1871 pâna acum nu s'au conchiamat, cauza e comitetul — prin urmare imputarea ce o face d. autore întregii năstre preotimi facia en mene nu are locu — și asă asiu dice lotu cu Pavelu apostolu cătra elui, că "lepadându mineună să grăbește adeverul" — tragându atenția mai încoară să la ocaia impregnare, ea: după o logica sănată, oră deca se vatama unele părți mai mici ale unui trupu, oră deci nu are a suferi durere totu trupulu? —

Numai cu atâtă dăra eramă astă-data datoriu d. autore — cu catu e apoi pentru complementele facute preotimă năstre preste totu, și tocmai acumă săndu nostru archidiocesanu are de a luă la desbatere cestiuarea pentru imbunătățirea sortiei preotimăi, din parte-mi asiu dice ca "sai sia pomana" pentru că tocmai la tempulu seu au ajutat preotimă cu o "vorba bană". Una preotu gr. res.

Nr. 8954 civ. 1870.

Edictu.

Subscrisulu comisariu face prin astă cunoscute: că cereru Iou și Dobro Borciu din Saliste sub midilocirea advocatului Dr. Ioanu Borciu, prin horthișorul lui 24 Novembre 1870. Nr. 8954-civ. vendiare realităților lui Mihaiu Rosică de pe hotarul Salistei spre incassarea pretensiile restante de 140 fl. v. a. c. s. c. dela cesta din urmă, magistratul Sibianu că tribunalu și oficiu de cause funduari prin conclusulu seu dela 8 Decembrie 1870 st. n. a incuvintatul acelașă vendiare.

Sublu vendiarea acelașă s'au trasu urmatorele pamenturi ale lui Mihaiu Rosică, spre scopulu susu atinsu dejă zalogite și prețuite, și anume:

1. loculu de aratu "in Barbosi" Nr. top. 7973 de 996 000 în pretiu de 100 fl. v. a.
 2. loculu de aratu "din drumulu Amnasiului" Nr. top. 7193 de 1162 000 în pretiu de 130 " "
 3. livadija "din Mogorod" Nr. top. 6099 de 170 000 în pretiu de 16 " "
 4. gradina din Saliste Nr. top. 3009 de 209 000 în pretiu de 140 " "
- Licitatia acestor realități s'a statorită la 8 Maiu st. n. că la 1-mul terminu; ieră că terminu II. s'a desfătu alu 3-lea Iuniu st. n. 1871. la 10 oră inainte d. a. in cancelari'a comună din Saliste.

Conditio subtu cari se dă susu semnatele pamenturi suntu urmatorele:

1. Musiterii de aste realități voru depune pre măsă comisariului că vadu 10% din pretiu.
2. Aste pamenturi se voru vinde și unul căte unul și si de a valom'a; la terminul 1-mu numai preste, la alu 2-lea și subtu pretiu.

Cumperatoriul va respunde diumetate din pretiul de mezatu în terminu de 8, diumetate inse în terminu de 14 dile după licitatia la mană comisariului subscrisu.

4. Faptică posessione și folosire a pamenturilor cumperate și o va acuira cumperatoriul numai după ce va fi respunsu întrăga suma de cumperat.

Creditorii hypotecari, cari nu siedu cu locuința în Sabiu și aproape de astu orasii se provoacă totu odata cu astu edictu, că sa si pună la loculu deregatoriei vichili, spre a-i reprezenta la împărțirea banilor scosi din vendiare și că sa le indice pâna la terminul de vendiare numele și locuința, căci la din contra li se va pune exofru unu curatore, că reprezentante. Mai în urmă se avisă toti aceia, carii socotesc că aru potă sa arăte vre-unu dreptu de proprietate — de prioritate său alte pretensiuni la realitatele zalogite, — se avisă a si substerne acțiunile loru prelensive oficiul funduari susu amintit negresită în terminu de 15 dile dela diau, în carea s'au publicat mai în urmă editul — de să nu li se va fi intimat anume incunoscintarea despre licitatia — căci la din contra astfelui de acțiuni nu voru împedea procederea execuției; ieră pretendentii se voru avisă singuru numai la sumă de vendiare, carea va prisosi, după ce se voru fi acoperită alte pretensiuni liquide.

Sabiu 19 Martie 1871,

I. Maximu

(21—3)

că comisariu de licitatia.

Burs'a de Vien'a.

Din 25 Martie (6 Aprilie) 1871.

Metalicele 5%	58 65	Act. de creditu	275 80
Imprumut. nat. 5%	68 50	Argintulu	122 50
Actiile de banca	729	Galbinulu	5 89